

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XV. évf. 149. szám 2016. szeptember

Új játékok a lakótelepi játszótéren

Minden kopik, vásik, minőségét veszíti a használatban. Így van ez egy-egy játszótér valamennyi kellékével is. Különösen, ha akadnak, akik a rongálásban lelik örömeiket. Akik kinőnek a játékszerek közül, kereshetnének maguknak más szórakozást, s jó szándékkal gondolhatnának a kisebbekre is!

A Petőfi Sándor lakótelepi játszótérnek a kerítése időről időre javításra szorul, s megesisik, hogy egy-egy játék is használhatatlanná, s ily módon a csöppségek számára veszélyessé válik. Ilyenkor cserélni kell, hogy elkerüljék a baleseteket.

Több szülő szóvá tette, hogy akkor is, ha nincs más, amit a helyükre tenni, bizony el kell tüntetni a játszótéerekről azokat a játékokat, amelyek nem csupán alkalmatlanokká lettek a játéokra, de balesetet is okozhatnak.

Szeptember elején az önkormányzat Szovátai lakótelepi játszótéerein – a Bekecs, az Eminescu és a Petőfi Sándor negyedekben – összesen 12 db játékot cserélt ki. Az eltört libikóka helyébe új került, a körforgó is újraváltott, de megjelentek új formák is, például elefánt, kisautó stb.

Az a gyerek is, aki már esetleg unta a megszokott játszótérrel – vajon volt ilyen? –, most kíváncsi minden újdonságra. Meg kell néznie, ki kell próbálnia, meg kell ismernie minden csínját-bínját.

Az új játékok segítik abban, ami számukra a legfontosabb, hogy önfeledten játszhassanak. Másokkal együtt vagy önmagukban szőjenek köréje mesevilágot. Azaz valóságot. Mert, amit a gyermeki képzelet teremt, az a világ élő, az való. Annak értékei igazi értékek. Abban még a helyén vannak a dolgok, a felnőtt racionalitás, célratörés, az érdekhajhászt az még nem zúzta szét, nem tette tönkre.

Most egy ideig lesz mivel játszanak.

– molnos –

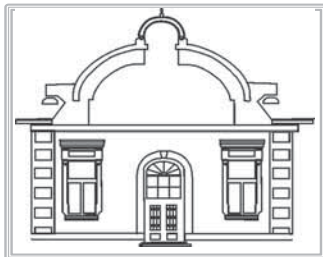
Hát kössön

A hetvenes évek végén hallottam a rádiókabaréban, hogy a rádió elnöke folyton köt, s amikor végre megpihen, akkor az alelnök veszi át a munkát és ő köt tovább. A műsor folyamán később kiderül, hogy ekkora szorgalommal nem pulóvereket, hanem rádiós egyezményeket kötnek.

Ez jutott eszembe szeptember 13-án, amikor két megyeelnököt, Péter Ferencet és Borboly Csabát láttam, hogy mint gondos háziasszonyok – de lám, rádiós vezetők is – kötni készülnek. Persze, ők sem pulóvereket, gyapjúszvetereteket, de még nem is rádiós vagy más egyezményeket akarnak kötni, hanem megyéket – Maros és Hargita megyét –, településeket és a megyehatár két oldalán közelben vagy nagyobb távolságban élő embereket összekötni egy-egy járható úttal. Pontosabban újra összekötni, hiszen volt idő, amikor még nem volt köztük megyehatár, nem volt köztük az a gondolat, hogy ők valahová máshová tartoznának mint a maguk falujába. Mert a gondolat az, ami először behatárol, mert máshová sorol, a gondolat az, ami valójában elrekeszt.

Hát kössön össze először a gondolat, s ha az megvan, aztán utak is lesznek hozzá. Hiszen tudjuk, a tettek következményei, szolgálai követői az előtte járó gondolatnak.

Molnos Ferenc

A Polgármesteri Hivatal
elérhetőségei:

Cím: 545500 Szováta,

Főút, 155 szám

Tel: 0265 – 570218

Fax: 0265 – 570524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Polgármesteri fogadónap

– Kedd 11,00 órától;

Önkormányzati határozatok

22. sz. Határozat – egy Mester utca 29 szám alatti telek közvetlen eladásáról;

23. sz. Határozat – Szováta Város képviselőtársaságának megállapításáról a Kis-Küküllő – Balavásár Kisrégiós Egyesület közgyűlésében;

24. sz. Határozat – az iskolahálózat jóváhagyásáról Szováta Városban;

25. sz. Határozat – egy Fenyő utca h.n. 137 m²-es terület topo.kadaszteri dokumentációjának elfogadásáról;

26. sz. Határozat – a város közbirtokában lévő, kitermelésre jelölt élőfa-mennyiség parcellák szerinti kikiáltási árának elfogadásáról;

27. sz. Határozat – a Kisállomáshoz tervezett bölcsőde és napközi óvoda technikai-pénzügyi adatainak aktualizálása;

28. sz. Határozat – Szováta 2016. évi költségvetésének módosításáról;

29. sz. Határozat – egy hivatalos delegáció küldéséről Brzesko testvérvárosba, Lengyelországba;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Gábor Geta (szülei: Gábor István és Gábor Zsuzsanna); Balint Sebastian Gheorghe (szülei: Balint Gheorghe Răzvan és Mátyus Anna Mária); Demeter Dénes Dániel (szülei: Demeter Dénes és Demeter Hanga Emese); Trifán Gergő (szülei: Trifán Ferenc Tamás és Trifán Roxana); Salati Dragoș Denis (szülei: Salati Dragoș Octavian és Salati Dragoș Margit);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Cojocar Attila (Tavaszi utca 34 szám) – Jánosi Erzsébet (Tölgyes utca 19 szám); Orbán Róbert István (Virág lakótelep E₂/3 szám) – Szabó Emőke (Kisgalambfalva); Szép Mózes (Székelykakasd) – Barta Mónika (Petőfi Sándor lakótelep F₃/6 szám); Král Jenő (Szováta) – Jére Szidónia (Ülke); Pál Tamás (Május 1 utca 101/A) – Varga Beáta (M. Eminescu lakótelep N₅/12 szám); Kis Béla (Hosszú utca 128 szám) – Fehér Márta Ecaterina (Szinérváralja); Neag Cosmin Gheorghe (Hosszú utca 6/C szám) – Lazar Dana Larisa (Szászrégen); Codreanu Silviu Mihai (Pașcani) – Szócs Andrea (Bekecs lakótelep C/2 szám), László Szécsi Lehel (Fő út 187 A₂/10 szám) – Fábrián Mária (Petőfi Sándor lakótelep D₄/3 szám); Veress Antal (Rigmány) – Páskuj Margit (Illyésmező 45 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Fülöp József (sz. 1936) – Akác utca 29 szám; Blénessy Berta (sz. 1920) – Fő út 125 B szám; Gombos Erzsébet (sz. 1938) – Szilfa utca 23 szám;

Nyugodjanak békében!

Elköltöztetett autóbusszmegálló

A reggeli rohanásban, amikor sokan munkába mennek, a Dollárpiacon árusai áruikkal megérkeznek és kipakolásra készülődnek, a gyerekek magukban vagy szülői, nagyszülői kísérettel az iskolába sietnek, mások reggeli vásárlásra indulnak a közeli üzletbe, hát ilyenkor van a legnagyobb forgalom az Elixon üzlet és a Dollár piac illetve túloldalon a virágbolt és a gólyafészek között. Itt van csupán pár méteren a körforgalom, a gyalogátjáró, a virágüzlet bejárata, s itt volt egy buszmegálló is a helyi járatnak és a távolsági járatnak egyaránt.

Amikor beállt a busz, eltakart jó részt ebből, s a Szakadát irányból érkező autók nem láthatók, ha erről az oldalról valaki a gyalogátkelőre lépett. De a virágüzlet udvaráról kitolató autó vezetőjétől is elvette a kilátást. Emiatt sok panasz volt, s a rendőrség is figyelmeztetett, hogy az au-

tóbusszmegálló otléte veszélyezteti az autós- és a gyalogos forgalmat egyaránt.

Hogy csökkentsék ennek a területnek a zsúfoltságát – no meg a balesetveszélyt –, hát elköltöztették. Legközelebb az egykori pékség előtt találtak alkalmas helyet számára. Kavicsal leszórták a területet, az Eminescu lakótelep kijáratánál az aszfaltra zebracsíkokat

festettek az úttesten való veszélytelen átjáráshoz.

A most áthelyezett váró helyébe az önkormányzat egy szép, új várót szándékozik állítani az elkövetkező időben.

Tervbe vették a felső-szakadati – utolsó – autóbusszmegálló fennebbi költöztetését is, hogy a kopaci gyermekek ne kelljen a forgalmas út szélén gyalogoljanak.

Hotărârile Consiliului Local

Hotărârea nr. 22 – cu privire la aprobarea vânzării directe a terenului intravilan situat în Sovata, Str. Măistrului nr. 29, Județul Mureș;

Hotărârea nr. 23 – cu privire la nominalizarea reprezentantului Orașului Sovata în Adunarea Generală a Asociației Microregionale Târnava Mică Bălăușeri – Sovata;

Hotărârea nr. 24 – cu privire la aprobarea rețelei școlare de pe raza teritorială al Orașului Sovata;

Hotărârea nr. 25 – cu privire la aprobarea documentației topo-cadastrale a imobilului situat în Sovata, Str. Bradului f.n, în suprafață de 137 mp;

Hotărârea nr. 62 – cu privire la aprobarea prețului de referință al masei lemnoase pe picior care se recoltează din fondul forestier proprietate publică al Orașului Sovata în vederea stabilirii prețului de pornire la licitație pentru fiecare partidă care face obiectul vânzării prin licitație;

Hotărârea nr. 27 – cu privire la aprobarea indicatorilor tehnico-economici, actualizat, la obiectivul de investiții „Grădinița și creșa cu program prelungit Oraș Sovata, jud. Mureș”;

Hotărârea nr. 28 – cu privire la aprobarea rectificării Bugetului local al Orașului Sovata pe anul 2016;

Hotărârea nr. 29 – cu privire la aprobarea trimiterii unei delegații oficiale în orașul înfrățit din Polonia;

TROFEUL DE TOAMNĂ SMEDEREVO/SERBIA

În luna ianuarie a acestui an, la sugestia antrenorului echipei de handbal CSM Făgăraș, organizatorul „Trofeului de Toamnă a Orașului Smederevo”, Nenad Martić ne-a contactat lansându-ne invitația de a participa alături de alte 100 echipe la turneul internațional patronat de el.

Către fetele născute în 2004 am lansat oportunitatea ca pe timpul verii să participăm la un cantonament de pregătire la malul Mării Negre sau la un turneu internațional în Serbia. Fetele au fost cele care au decis să participăm la turneul de handbal.

Rezultatele pe care le voi menționa mai jos se datorează consecvenței cu care copiii au frecventat antrenamentele din luna august, 5 antrenamente/săptămâna adică 20 antrenamente /lună, în aer liber și care în preponderență s-au adresat dezvoltării capacității cardio-vasculare. Tot în această perioadă au avut loc și câteva meciuri de pregătire în compania Angyalföld SKC din Budapesta și ACS Arena Târgu Mureș.

Trofeul de Toamnă a Orașului Smederevo s-a desfășurat în perioada 2 – 4 septembrie 2016 în orașul Smederevo ce se situează pe malul Dunării în Serbia la cca 40 km de Belgrad.

Turneul s-a adresat atât fetelor cât și băieților la următoarele categorii de vârste: 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 și 2006 noi înscriindu-ne cu trei echipe: fete născute în 2005, băieți născuți în 2005 și fete născute în 2004. La fiecare categorie de vârstă la care ne-am înscris am fost 10 echipe din următoarele țări: Slovenia, Macedonia, Croația, Bosnia Herțegovina, Montenegro, România și Serbia.

Băieții au avut un traseu ireproșabil în grupa contorizând 3 victorii și 1 egal, 18-18, în compania campioanei Serbiei RK Novi Belgrad. În finala mare băieții noștri s-au înclinat în fața DRS Alenmihalj din Slovenia obținând locul al doilea, medalie de argint.

Lotul reprezentativ de handbal băieți a CS Lacul Ursu Mobila Sovata este format din: Tófalvi Roland (căpitanul echipei), Magyar Bence, Kelemen Kristóf, Fazakas Alpár, Kiss Botond János, Tóth Zalán, Vágási Áron, Zsombori Artúr, Deák-Csetri Szilárd (portar), Bokor Bálint, Mera Claudiu Marian (portar), Bokor Kristóf.

Fetele născute în 2005-2006 și-au îmbogățit visteria rezultatelor cu trei victorii și o înfrângere în grupe iar în finala mare am obținut locul al doilea, medalie de argint datorită înfrângerii pe care am suportat-o în fața echipei montenegrene RK Kosmaj.

Lotul reprezentativ de handbal fete mici a CS Lacul Ursu Mobila Sovata este format din: Lázár

Tímea (căpitanul echipei), György Andrea, Fazakas Dorottya, Cuzic Bianca, Fülöp Hanna (portar), Tóth Eszter (portar), Szikszai Emőke, Lukács Evelin, Fülöp Henrietta, Fülöp Brigitta.

Fetele născute în 2003-2004 au arătat că o adevărată echipă bucurându-se pentru fiecare reușită și luptând pe teren așa cum nu le-am mai văzut. La finalul celor trei zile de turneu fetele au obținut locul al treilea și medalie de bronz, doar golaverajul stând în calea disputării finalei mari.

Lotul reprezentativ de handbal fete a CS Lacul Ursu Mobila Sovata este format din: Páskuly Bianka (inter stâng), Balogh Boróka (coordinator), Király Anna Borbála (căpitan de echipă - coordinator), Jakab Demeter Vivienn (inter stâng), Fülöp Boglárka (extrema stânga), Bódi Barbara (extremă dreapta), Balázs Andrea Irma (pivot), Péterfi Réka (inter dreapta), Nagy Henrietta (extrema stânga), Lázár Krisztina (pivot), Both Edina (portar), Benkő Orsolya (inter dreapta), Lázár Tímea (pivot).

Delegația ce a reprezentat orașul Sovata prin CS Lacul Ursu a fost alcătuită din 34 copii și 4 adulți ce au avut rol de însoțitori, sfătuitori, organizatori și antrenori-coordonatori: Fülöp Krisztina, Király Katalin, Horváth Zsuzsanna și Weisz Cristian.

Mulțumesc părinților care ne dau crezare în tot ceea ce facem prin stimularea și încurajarea propriului copil să participe la antrenamente și competiții, ceea ce sper că se va întâmpla și de acum înainte.

Mulțumesc firmelor SC Elixon SRL, SC HEBA SRL, Sindicatul Mobila, SC Inforeg SRL, Soma Trans, Nemeth Resolt SRL, Csizol SRL și oamenilor Káli Zoltán, Deák Károly, Deák Attila, Hajdú Imre, Kirilla Albert, Balogh Tibor, Lőrincz Gabriella, Székely Barna, Fülöp Judit, Hajdú Cecília, Páskuly Katalin care au crezut în ceea ce facem și ne-au sprijinit financiar.

Weisz Cristian

Idegenforgalmi adó/üdülöi díj

Hiszem, hogy nem csupán a lokálpatriotizmus okán vagyunk büszkék városunkra, és örülünk, ha dicsérik, akik az évek során legalább egyszer erre jártak. Valljuk be, el is várjuk, hogy ezt tegyék. Görbe szemmel nézünk arra, aki ezt elmulasztja, s aki rosszat mond róla, azt megvetjük, vaknak, vagy eleve ellenséges érzelmekkel érkezőnek tituláljuk, aki nem látja a szépet, nem érzi a jót, a kákán is csomót keres.

Mi valójában tudatában vagyunk annak, hogy istenadta szép környezetben található ez a kisváros, hogy páratlan látványt nyújtó különlegességekkel rendelkezik, hogy nem csupán szemet gyönyörködtető, de pihenést és gyógyulást ad az idelátogatónak. „Orvos kellene felírja mindenkinek!”, mondjuk, mert elfeledkezünk arról, hogy valóban orvos írja fel sokaknak néhány cseppnyi vagy pirulányi illetve kiskanálnyi gyógyszerként Szovátát. Orvos mondja, hogy el kell oda menni, mert háborgó lelkekre békét, nyugalmat lehet ott találni, a megfáradt test megpihen, a zaklatott elme elcsitul, a reuma, csúsz nem hasogat, s talán a régen várt baba is megjön, ha aláveti magát minden szükséges kezelésnek, és még az a szerencse is éri, hogy találkozik azzal a délceg, jóképű, kékszemű, szőke pincérrel, aki a helyi nyelvek szerint szintén nélkülözhetetlen a sikerhez.

A Medve-tó egyedi. Különlegessége, varázsa fontos turistacsalogató. Az erdős tájba illeszkedő tavak, az igényesen kialakított fürdő, a kezelők, szállodák, panziók, villák, vendéglők, boltok stb. együttese sem elég ahhoz, hogy Szováta igazán vonzó legyen.

Nem csupán ezért jön szívesen vissza, aki már itt járt, hanem azért is, amit emellett nyújt ez a fürdőváros: a szíves vendéglátásért, a megbízható szolgáltatásokért, a nyugalomért, a rendért, a kényelemért, az épített környezetért is. Mert minden fontos. Minden, ami itt van, hozzájárul az összképhez, ahhoz a benyomáshoz, amely a kedves vendégben keletkezik, s amit elvisz magával, amit próbál tovább adni rokonainak, ismerőseinek otthoni beszámolójában, amikor megkérdik, „Na, milyen volt Szováta?”.

A *milyen volt Szováta*ba minden beletartozik. Utak, járdák, sétányok, parkok állapota, karbantartott zöldövezetek, rendezett virággruppok, köz- és díszvilágítás, köztisztaság is. Mindezek mennyire befolyásolják a közérzetet! A legpompásabb szálloda minden nagyszerű szolgáltatása ellenére rossz véleménye lesz a vendégnek, ha kátyús utakon érkezik, ha tócsákba tapicskol a járdán, ha sivár az utcakép, ha este kivilágítatlan utcákon botorkál, ha egyáltalán el mer indulni, mert nem rabolják ki, nem zaklatják, s a tó körüli sétára úgy indul, úgy teszi a lábát az erdei ösvényre, sétányra, hogy nem kell félnie, vajon a sötétben mibe lépik.

Tudjuk, hogy a sötétbe lépés vagy az „ugrás a sötétbe” lehetősége illetve kényszere nem mindenkit villanyoz fel. Ők jobban díjazták, ha az utcákat, sétányokat „villanyozzuk” fel.

Annak érdekében, hogy egy település vonzó legyen a turisták számára, korántsem elegendő csupán néhány látnivaló vagy egy igényesen kialakított fürdő. Az egésznek kell szépnek lennie. Az egésznek kell vonzónak lennie.

Az „egész” kialakításában mindenkinek meg van a maga szerepe. Valóban mindenkinek. A szálloda, panzió, villa tulajdonosának és alkalmazottjának, a fürdő, a kezelőszervegek valamennyi dolgozójának, a bárosnak, a pincérnek, a bolti eladónak, a piacólónak, a pattogatott vagy főtt kukorica árusának, a kulcsait rázó szobakiadónak, minden rendű és rangú szolgáltatónak. De annak is, aki az Alszege, Szakadátban vagy bárhol tisztán tartja vagy sem a háza elejét, aki egy tájékozódást remélő kérdésre tisztességgel és segítőkészséggel vagy foghegyről válaszol.

Az „egész” mi vagyunk, együtt vagyunk. Rólunk alkot képet az itt járt turista. Rólunk beszél, amikor szóvátai élményeit vagy kellemetlenségeit meséli el. Amikor javasolja másoknak, hogy érdemes vagy sem Szováta-ra jönni.

Nem mindegy nekünk, hogy miként vélekedik rólunk. Minél több vendég jön és minél több vendégéjszakát tölt egy turista a településen, annál nagyobb bevételhez juttathatja az itt élőket. A szállásadóktól és a vendéglátás területétől kezdve a kereskedelmi egységeken át a fürdőszolgáltatást és bármilyen szolgáltatást nyújtóig.

Maradásának viszont az a feltétele, hogy maximálisan elégedett legyen nem csupán a szállással, a kosztal, a kezeléssel, a fürdővel, de magával a település képével, az infrastruktúrával, valamint a rendelkezésére álló szolgáltatásokkal.

Ezek egy részét az önkormányzat teremti meg.

Az idegenforgalom milyensége, netán eredményessége, mindig komplex tényezők függvénye egy-egy településen vagy régióban. Ha van sokrétű kínálat, vannak gondozott parkok, igényesen kialakított közterületek és zöldövezetek, és egyáltalán kellemes az egész természeti illetve urbanus környezet, az azonnal pozitívumként szól egyik vagy másik üdülöhely mellett.

Hát nem véletlen, hogy törekedünk kellemes környezet kialakítására az idelátogató vendégek számára, hogy nálunk jól érezzék magukat, hogy sokáig maradjanak, hogy jó híret vigyék a városnak, és ide akár többször is visszatérjenek. Nem véletlen, hogy az önkormányzat uniós pályázatok révén az elmúlt évek során nagy volumenű infrastrukturális beruházásokat végzett a fürdőtelepen, de a város egészének szebbé tételén is fáradozott. Nem véletlen, hogy hasznosítani próbál minden természet nyújtotta helyi sajátosságot. Ezért hozta létre a Tivoli-tó üdülő komplexumot, ezért építette legutóbb a tavak körüli erdők bebarangolására csábító *Só útját* a kilátótoronnyal együtt.

De az nem lehet, hogy a fürdőtelep mindazzal, amivé lett és amivé lehet még csupán feladatként szerepeljen az önkormányzat számára. A városi költségvetésben a fürdőtelep egyelőre a kiadási rovatban jelenik meg, az önkormányzatnak csak gondja és költsége van rá. Mi sem természetesebb, hogy a bevételi oldalon is ott legyen, a turizmusból valami a városi kasszába is csöpögjön, hogy legyen amiből fenntartani és tovább fejleszteni mindazt, amit az önkormányzat révén az itt lakó közösség egésze ad hozzá a fürdőtelephez. Hogy legyen, amiből visszafordítani rá, ne csupán a pályázatok fogyó lehetőségeit használjuk, no meg a helyi adókból gazdálkodjunk

Az a természetes, ha nem kiadást, hanem bevételt jelent a fürdőtelep a városnak. Már az is abszurd, hogy a helyi természeti adottságok – esetünkben a Medve-tó, másról a sóbánya vagy borvízforrások stb. – nem a helyi közösséget gazdagítják, nem az ren-

delkezik fölöttük, nem az aknázza ki turisztikai vagy gazdasági potenciáljukat, nem neki termelnek nyereséget. Csak közvetve jut neki utánuk valami morzsa.

Hazai sajátosság, hogy az ingatlanadón (telek- és épületadó) valamint a személyi jövedelemadóból visszaosztott tételén illetve a piaci bevételeken túl semmilyen más közvetlen jövedelme nincs a fürdőtelep után az önkormányzatnak. A város bármely részén ugyanezek a bevételi források, viszont sehol ennyi kiadás nem terheli az önkormányzatot.

Volt egy „fürdőtáxa” – e néven ismerte mindenki –, amelyet a kedves vendég után befizettek a szállások. Jelentéktelen összeg gyűlt belőle, de egy jelzés volt az is, hogy valami jár az önkormányzatnak. Ma már az sincs.

De némi bevételhez való hozzájárulás ma is jogos igény, melyet – végre, valahára! – a máshol látott példák és a nyomasztó kényszer hatására a jogalkotó is támogat a vonatkozó szabályozás megteremtésével.

Miről is van szó? Külföldön már régóta létezik, régóta gyakorlat, hogy egy-egy település, régió prosperitását azzal is segítik, hogy a településre látogató minden nagykorú turistától, minden vendégéjszaka után felszámolnak egy összeget, idegenforgalmi adó vagy üdülési díj címen – nevezik ezt bárhogy –, amit a szállások gyűjtenek be, és ezt külön tételként jelenítik meg a számlán, majd átutalják az önkormányzatnak.

Értsük meg, ezt nem a szállások fizetik, hanem a vendégek! A szállások csupán begyűjtik tőlük.

Külföldi nyaraláson bárki megtapasztalhatta azt is, hogy idegenforgalmi adóra kötelezik a vendéget, és azt is, hogy bizony meglátszik azon a környezeten, ahol ennek már több éves gyakorlata van.

Ma már ebben az országban is több önkormányzat élt a lehetőséggel.

Követve több hazai település példáját, a 227/2015-ös számú adótörvény 484-es cikkelye értelmében a szovátai önkormányzat is idegenforgalmi adóval kíván anyagi alapot teremteni a város és a fürdőtelep szebbé tételéhez.

Gyakorlatilag egy körforgásról van szó, hiszen, ha van bevétel, van mit fordítani a fejlesztésre, az építésre, a fenntartásra, a szépítésre, ami aztán a nagyobb vonzerő révén még nagyobb bevételt generál a városnak... és ez így megy tovább.

De nem csupán a városnak, hanem minden érintettnek, akinek a turisztika valamilyen módon hasznot hoz. A több látogató, a nagyobb pezsgés végül is megmutatkozik a helyiek bevételében és az életvitelében.

Senki sem veszít rajta. Még a kedves vendég sem, mert rá is visszahat a szolgáltatások minőségében. Ha valaki azt kérdi, hogy az idegenforgalmi adóért mit kap a vendég, hát ez a válasz: minőséget. Kellemes környezetet, s azt az érzést, hogy megtisztelték, hogy nem szűrték ki a szemét valami ócskasággal. Mert a vendég kilépik a szállodából, panzióból, vendégházból és az utcán is minőséget igényel. Kellemes érzésekkel kíván eltelni, hiszen ezért jött ide.

A tervezet szerint 2 lej/vendégéjszaka lenne az idegenforgalmi adó. Sok ez? Kevés ez? Lehet vitatkozni róla.

(Hajdúszoboszlón 450 Ft/éjszaka idegenforgalmi adót kérnek a 18 éven felüli vendégektől. Tatán 1,5 Eurót.)

Tény, hogy a sok kicsi – a sok vendég révén – sokra megy. Ha bevezetésre kerül, számottevő összeget jelent a városi költségvetésben.

Ellenérvek: netán kényelmetlen a szállásadónak a szoba ára mellett ezt is kérni a kedves vendégtől, mert így nagyobb összeget kell mondanania, kényelmetlen a számlázás, átutalás, vagy úgy véli, hogy emiatt veszít vendéget.

Máshol bevált, máshol miért nem veszít? – molnos –

Új parlamenti képviselő lesz

A december 11-re kitűzött parlamenti választásokon Maros megyében senki sem indul parlamenti helyért a régiek közül, Markó Béla szenátor illetve Borbély László, Kelemen Atilla és Kerekes Károly képviselők átadják a helyüket a fiataloknak, így teljesen új képviselő lesz az elkövetkező négy évben a Maros megyei magyarságnak a fővárosban, a Dâmbovița-parti parlamentben.

A régiek mind a kezdetektől ott voltak a törvényhozásban. Kettlen kormányban is dolgoztak, s akkor jobban jöttek a pénzek Székelyföldre is. Azt mondják, nem fáradtak el, de úgy gondolják, itt az ideje a váltásnak. Itt az ideje, hogy jöjjenek a tehetséges, tenni akaró és tenni tudó fiatalok, hozzanak új lendületet.

A soha nem látott alkalom minden eddiginél nagyobb mozgolódást váltott ki, nagy volt a gyúródás a jelölésért. Némelyeket felkértek, mások önként jelentkeztek, de végső soron mindannyian valamilyen támogatást bírvá, s még nagyobb támogatásban bízva, álltak oda a startvonalhoz.

A jelentkezési határidő szeptember 12-én lejárt. Addig a Maros megyei RMDSZ-nél összesen tizenketten tették a jelölési kérelmüket. Nyolcan képviselői és négyen szenatori tisztségre jelentkeztek. Közük akkor kezdődött a versenyfutás, minél több támogatást szerezni a szeptember 19-i rangsoroló gyűlésre, ahol a küldöttek szavazataikkal alakították ki azt a sorrendet, amely szerint a jelöltek felkerülnek a december 11-i parlamenti választásokon Maros megyében az RMDSZ színeiben a szavazólapokra. Innen

tovább a más pártok jelöltjeivel versengenek a Maros megyei helyekért.

Maros megyében a képviselői jelöltlista első három helye biztos mandátumot jelenthet a magyarság számára. De volt idő, amikor négy helyet is szereztünk. A papírforma szerint a szenatori jelöltlista vezetője szintén bejut a parlamentbe, a második úgynevezett billegő hely, amely nagy mozgósítás esetén mandátumra váltható. Bizony volt már két szenátorunk is.

Persze, összefogás kell ehhez. A Magyar Polgári Párttal megállapodás született a közös listáról, Hargita és Kovászna megyében kaptak az RMDSZ listáján egy-egy bejutó helyet

Három körzet – Erdőszentgyörgy, Szováta és Nyárádszereda – összefogással, egy szenátor- illetve egy képviselőjelöltet állított. Ezzel is akarván jelezni ennek a térségnek a fontosságát. Eredményel, hiszen Császár Károly Zsolt képviselőjelöltünknek és dr. Novák Csaba Zoltán szenátorjelöltünknek sikerült bejutó helyre jutni a szeptember 19-i rangsorolásban.

Maros megyében a szeptember 19-i rangsoroló gyűlés után így néz ki a jelöltek sorrendje:

- Képviselőjelöltek:

1. Vass Levente,
2. Csép Éva Andrea,
3. Császár Károly Zsolt,
4. Soós Zoltán,
5. Tubák Nimród,
6. Fodor Sándor József,
7. Balogh József,
8. Hamar Alpár-Benjamin.

- Szenátorjelöltek:

1. dr. Novák Csaba-Zoltán,
2. Jakab István,
3. Kozma Mónika,
4. Brassai Zsombor.

Aláírták a szerződést az aszfaltozásra

A fejlesztési minisztérium pályázatán nyert a szovátai önkormányzat egy 7 192 000 lejes beruházási lehetőséget. Szeptember 14-én Bukarestben aláírták a finanszírozási szerződést három szovátai utca aszfaltozására.

Most a kivitelezés licitálásra kiírása következik. S ha meglesz a győztes, elkezdődhetnek a munkálatok. Azért az még időt vehet fel, mert a hazai gyakorlatban megszokott, hogy amely cégnek nem sikerül elnyernie a licitet, az fellebbezéssel késlelteti a munka elkezdését. Így megeshet, hogy az aszfaltozás átcúsúzik a következő évre.

Na, de melyek azok az utcák, amelyekre kész topo-kataszteri dokumentációval és felújítási tervvel sikerült pályázatot nyerni?

A Templom utca, a Hársfa utca és a Csendes utca került felújításra, modernizálásra.

A Templom utcában a megnövekedett forgalom indokolja a felújítást. Bár aszfaltozott, ott szélesíteni kell az úttestet. Ez az útszéli sáncok kibetonozásával és legalább egyik oldalon való lefedésével lehetséges. A gyalogosok biztonságát is szolgálja az útszélesítés, hiszen járdaépítésre is sor kerül.

A Hársfa utca leaszfaltozásával a Templom utcán keresztül az alszegtől a központig – a művelődési háztól a körforgalom közelébe – jó úton lehet majd eljutni. Templom, ravatalozó, temető gyalogosan és autóval könnyebben, kényelmesebben megközelíthető.

A Csendes utca – a Gérától a Hosszú utcáig – szintén jelentős forgalommal bír. A napközi otthonnál reggelente autó autót ér.

Járda, sánc, átereszt, tíz méter aszfalt a mellékutcákba, mindez vele jár. A Fülemüle utcában valamint a Tölgyes utcában, ahol a meredek szakaszon minden esőzésekor a víz jelentős kárt szokott tenni az útburkolatban, a dombtetőig aszfalt kerül e pályázat keretében. Egyelőre ennyire futja a bukaresti alapokból. Az unió pedig úgy tűnik, hogy miközben a falvakra ontja a pénzt, elfeledkezett a kisvárosok utcáinak aszfaltozásáról.

Most egyelőre ennyi. Az önkormányzat, persze, újabb lehetőségeket keres további utcák aszfaltozására is. A szükséges dokumentációt előkészíti, felújítási terveket rendel és pályázni fog.

Újra összekötnék, ami összetartozik

A Hargita és Maros megyét összekötő megyei utakat tekintette meg Hargita és Maros megye tanácsának elnöke szeptember 13-án, kedden. A 135-ös (Etéd-Siklód-megyehatár-Sóvárád), a 136-os (Gagy-megyehatár-Bözöd-Erdőszentgyörgy), valamint a 136A (Etéd-megyehatár-Bözödújfalú) jelzésű út Hargita, illetve Maros megyei szakaszát járta végig a két megye küldöttsége, Bözödben találkoztak, majd együtt mentek a kőrispataki megyetáblához, onnan pedig Siklódra.

Borboly Csaba, Hargita, valamint Péter Ferenc, Maros megyei elnök egyaránt a

tanácselnök-kollégájának az együttműködést, a korábbi Maros megyei vezetés ugyanis nem válaszolt a megkeresésre, most viszont az RMDSZ révén egy csapatban dolgoznak.

Péter Ferenc szerint prioritási sorrendet kell felállítani az utak felújításában, de a szomszédos megyékkel összekötő összes utat korszerűsíteni kell. *„Nem zsákutcákat akarunk építeni, hanem a megyehatár két oldalán lévő falvak összekapcsolására törekszünk. Az útfelújítás következtében remélhetőleg könnyebb lesz a helyi lakosság élete, és az áthaladó forgalom révén fellendül a térség gazda-*

szóban forgó utak korszerűsítését, és hangsúlyozta, hogy elengedhetetlen az 500 lelkes Bözöd bevonása a térség fejlesztésébe. Raffai Emil, Székelykeresztúr polgármestere elmondta, hogy több mint ötven kitelepített bözödi család költözött Keresztúrra, ezen családok tagjainak pedig 80–100 kilométeres kerülőt kell megtenniük ahhoz, hogy őseik sírját gondozni tudják.

A terepszemlén megálltak a kőrispataki megyetáblánál is, ahol Borboly Csaba

elmondta, az ott áthaladó 136A út korszerűsítési tervét aktualizálják, és Bukarestben, a szakértőtől kérni fogják az atyhai út beruházásából megmaradt pénzüsszeg átcsoportosítását, ebben szükség van az RMDSZ honatyáinak segítségére. Ha elfogadják kérésüket, akkor idén van remény egy szakasz aszfaltolására, közölte.

Maros megyében a 136-os úton Erdőszentgyörgytől a bözödi letérő felé már idén elkezdik az aszfaltozást – az alapozás már elkészült –, és a tervek szerint jövő nyárig befejezik a tíz kilométeres szakasz felújítását.

*Csíksereda–Marosvásárhely,
2016. szeptember 13.
Lukács Katalin*

megyehatár két oldalán lévő települések összekötésének fontosságát hangsúlyozta.

„A közös erőfeszítés hasznélvezői a szétválasztott közösségek lesznek. Ezeknek az utaknak a járhatóvá tétele hatással lesznek rokonai és gazdasági kapcsolatokra egyaránt. Vissza kell építeni, amit leromboltak, és jó, hogy erre megvan a közös szándék. Lehetőséget kell teremteni fiataljainknak a hazatérésre, és ez az utak építését is jelenti” – nyilatkozta Borboly Csaba megköszönve

sága, illetve a turizmus, hiszen az aszfaltozott úton a turisták könnyebben megközelíthetik a Bözödi-tót, a kőrispataki szalmakalap-múzeumot és az útvonal mentén lévő falvakat, Siklódot, Énlakát” – jelentette ki a Maros megyei elnök.

Barti Tihamér, Hargita Megye Tanácsának alelnöke szerint a megyehatár átjárhatóságával bővíülhet a térség turisztikai kínálata. Csibi Attila, Erdőszentgyörgy község polgármestere szintén elsősorban idegenforgalmi szempontból tartja fontosnak

Sok-sok pedagógusnak és több mint 1800 gyereknek csengettek be Szovátán

Vége a vakációnak, Szováta oktatási intézményeiben ismét becsengettek.

Szeptember közepén mintegy 1150 gyerek kezdett új évet a DK-ban. Ebből 90 még óvodás, a többi már az iskola padjait koptatja.

Közel 180 óvodás és több mint 500 iskolás számára indult az új tanév a Sófalvi Illyés Lajos Gimnázium keretében.

Ünnepi pillanat ez. Néme-lyeknek egy életre emlékezetes marad. Mindannyian érzik, hogy valami fontos kezdődik az életükben.

Az alábbiakban Kovács Ro-zália igazgató tanévnyitó be-szédét olvashatják.

Újra becsengettek. Bizo-nyára sokan várták már ezt a napot, de nem kevés azon diákok száma sem, akik egy kicsit – csak egy picit – vakációztak volna még.

De az idő telik, a nyárnak vége. Bármilyen melegen süs-sön is a nap, eljött az iskola-kezdés ideje.

Az iskola második otthon, és azt szeretnénk, hogy ne csak a tudás, de a biztonság, a nyuga-lom, a szeretet helye is legyen, ahol a test, a lélek és a szellem egyaránt megkapja a maga táplálékát.

Erőt ad a biztatás, az áldás, a felénk sugárzó szeretet. Erre szükségünk is van, hogy a család, az iskola, a közösség továbbra is képes legyen meg-őrizni mindazokat az értékeket, amelyek nélkül nem nőhet fel új generáció, de nem ma-radhat életben régebbi sem.

Szükségünk van a támoga-tásra is, hogy minden ránk bízott gyerek számára bizto-sítani tudjuk mindazokat a

körülményeket, amelyek se-gítségével teljes értékű, egész emberekké válhatnak, hogy felnőve, képesek legyenek el-fogadtatni a világgal a saját ér-tékeiket, de képesek legyenek felismerni és elfogadni majd a másokéit is.

Ezt a támogatást, úgy érzem, eddig is megkaptuk. Megkö-szönöm mindenkinek. Főleg a polgármesteri hivatalnak és a szovátai tanácsnak, mert a le-hetőségek függvényében min-den kérésünket, igényünket és szükségletünket kielégítik, elképzeléseinket támogatják.

Mivel nekünk ez mar nagy-on régóta megadatik, majd-nem evidencia, megdöbentő látni, hogy más helyiségek, városok iskolái hogyan indul-nak az évkezdésnek.

Sok helyen nyoma sincs friss meszelésnek, festésnek, hám-ló vakolat, összetört padló, alig-alig csordogáló hideg víz várja a diákokat, az akár nagy-on jelentős intézmények-ben is.

Nálunk meg örülünk a fel-újított számítógépteremnek – igaz, a géppark a régi –, az új padlónak az I. osztályban, a internethálózat kibővítésének, a frissen festett falaknak, tiszta termeknek, a zöld gypnek az udvaron, amelyek nélkül már elképzelhetetlen az új tanév.

Segítséget kaptunk az Educatio SIL Egyesület közve-títésével számos cégtől, vállal-koztótól, de önöktől is, kedves szülők, a további felújítások, programszervezések, moder-nizálások megvalósításában.

A segítség majdnem mindig megérkezik, az irány adott, és reméljük, hogy minden-képpen a helyes. A lépések ugyan aprócskák, de a cél felé vezetnek, jobba, élhetőbbé, szerethetőbbé tenni az iskolát. Ezért várja játszótorny a kicsiket a hátsó udvaron, ezért fogjuk további játékokkal bő-víteni a játszóteret, kicsiknek és nagyoknak is elfoglaltságot, szórakozást biztosítva a szü-neteken. Ez úton szeretném

nyilvánosan is megköszönni az Educatio SIL és az iskola nevében Némethi Gergely úrnak a Boglár Camp cég tulajdonosának azt a nagyon jelentős összeget, amelyből játszótornyot vehettünk, és amely az elemi osztályos taná-roknak laptopok vásárlását is biztosítja. Itt Hajdú Imre kol-légámnak is megköszönöm a közbenjárását, mert egyértel-műen ő volt, aki felénk irányí-totta ezt a támogatást.

Köszönetet mondok önök-nek, szülőknak, akik adójuk két százalékával, bizony, sokat segítenek, és azoknak a támo-gatóknak is, akik mellénk áll-tak. Így a Digicomm például az iskolarádió megvalósítását tette lehetővé (egyebek mel-lett), de pénz került az osztá-lyokban felszerelt nagyon jó minőségű függönyök meg-vásárlására, amelyek remél-hetőleg segítenek elviselni a meleget, míg nem sikerül majd légkondicionálni is a termeket, vagy az infóterem

– óvodába, iskolába –

új székei is az Educatio SIL egyesületnek köszönhető.

Iskolai programok, versenyek, rendezvények, sportesemények szervezésére támogatást kértünk és kaptunk a Danubiustól, az Elixontól. Segített a Heba, a Kicsigomba, Lőrincz Gabriella, a Somatrans, a Mobila, a Nemethszort, Székely Barna, Deák Károly, Fülöp Judit, Hajdú Cecília, Páskuly Katalin, az Inforeg Kft, a Pacsirta villa és mások is számos alkalommal.

Kis lépésekkel, de haladunk a kitűzött célok felé. Az idei, 2016-2017-es tanév egy fontos útszakasz minden kis és nagyobb diák számára. Annak is, aki most kezdi iskolás éveit, annak is, aki már sokadszorra lép be a kapun, és azoknak is, akik számára utoljára kezdődik tanév ebben az iskolában.

Sokan vagyunk – kicsik és nagyok – közel 180 óvodás és több mint 500 iskolás számára kezdődik ma az új tanév.

A 2016-2017-es tanév első napja szokás szerint újdonságokkal, kisebb-nagyobb változásokkal köszönt be – új programok, új tankönyvek, új diákok – na meg a sok régi is. De ez az első nap az elkövetkező két félév sok munkanapja közül, amelyen elkezdjük a valódi tevékenységet. Ma még csak ismerkedést, információ átadását, eligazítást, de holnaptól, holnaputántól már a igazi tanítást, tanulást hoz.

Iskolánk minden téren igyekszik a jövőben is megfelelni az elvárásoknak, és biztosítani diákjainak az optimális körülményeket a jó munka, jó tanulás érdekében. Minden igyekezet ellenére idén szűkösebben leszünk, mint eddig. Hiába a kibővített iskola, mégis teremhiánnyal

küszködünk. De ezért nem panaszkodhatunk igazán, mivel nincsen nagyobb elégtétel és öröm, mint tele osztálytermeket látni most, amikor általános jelenség az iskoláskorú gyerekek csökkenő száma.

Reméljük, találunk majd mindenki számára elfogadható, jó megoldást a teremhiány orvoslására.

A mai nap ünnepi alkalom, a viszontlátások és az ismerkedések napja is. A „rég” diákok mellett itt várakoznak az újak – legkisebbek – sok-sok kis előkészítő osztályos várja, hogy iskolás legyen.

Nekik szólhatnak Szilágyi Domokos jól ismert sorai:

*„A fecskefinak vándorszárnya nőtt,
nyarat lehelget még a délelőtt,
hullámvonalban ing a rét fölött
az ökörnyál, az erdő lombja rőt,
s most adjuk iskolába a jövőt.”*

Most már itt az idő, elengedhetitek az óvó nénik kezét, és újabb kezekbe kapaszkodhatok. Kedves tanító nénik várnak benneteket, hogy együtt kezdjétek el az iskolás éveket. Az új kezdet nem lesz nehéz, mert sokaknak ismerős marad az épület, találkozhatnak az óvónénikkel is, mások ugyan nem a régi kapun lépnek be, de őket is kedves környezet, óvodahangulatú iskola várja.

De ti már nem vagytok óvodások, nem ám!

Tietek minden idő, minden távlat, minden lehetőség. Bármit elérhettek, bármit megtehettek, csak éppen tanulni, dolgozni kell.

Búcsúzzatok hát az óvodától, mert új világ, az iskola vár!

Az új tanévre mindenkinek jó munkát, eredményes tevékenységet, kitartást kívánok!

Kovács Rozália

Parkoló a napközi óvodánál

Manapság többnyire autóval viszik-hozzák a gyerek óvodába és haza, így aztán rengeteg autó áll meg a napközi óvodánál. Szükségessé vált egy parkoló kialakítása. Erre a Patak utcai oldalon nyílt lehetőség egy kis földmozgatással.

Kivágták a bokrokat, új kerítést húztak fel, elhordtak néhány köbméter földet, és parkolására alkalmasra szélesítették az utat.

Fitnessgépek a tóparton

Nyolc géppel egy kis fitnessparkot hozott létre az önkormányzat a Medve-tó mellett. Ezzel ingyenes edzéslehetőséget biztosít bárkinek, aki a tó körüli séta illetve futás mellett még igényt érez másfajta testmozgásra is.

A parkfitness a lakossági egészségre nevelő és szemléletformáló hatással bír. A gépek minden évszakban szakember felügyelete nélkül is egyszerűen és biztonságosan használhatóak. Tulajdonképpen a felnőtteknek ajánlják. Amellett, hogy átmozgatják testrészeit, erősítik izmaikat, a pluszkilók eltüntetésében is segítenek.

Kézműves és néptánc tábor Szovátán

Népi muzsikaszó és vidám gyermekzsivaj töltötte be a Teleki kertet július 22 és 26 között, amikor a Népi Játsszóház megszervezte idei hagyományos kézműves és néptánc táborát.

A táborra népes gyermekszereg jelentkezett, akik a tábor idejére a mesevilágba vonultak. Hiszen a mesés természeti környezethez mesei keret is társult, amelyben a gyerekeknek kézműves és táncos-játékos próbákat kellett kiállniuk, hogy a hét végére a főszereplő ikertestvérek mellett győzelmesen zárják a táborot.

Az ikertestvérek kitartó igazságkereséséhez hasonlóan a tábori lakók is kitartóan dolgoztak a hét folyamán, hogy saját kezűleg elkészítsék egyéni alkotásaikat, remekműveiket. Az első napi ismerkedés keretében mindenki névtáblát készített, amit egész héten viselt, így név szerint, személyesen is bekapcsolódva a meseszöveg fonalába. Aztán kitartó szorgalommal tarisznyát szöttek, hogy a hosszú útra való elemózsiát, szükséges eszközöket, kellékeket feltarisznyálhassák maguknak. Ám a tikkasztó melegben innivalóra is szükség volt, így a mesében szereplő

Szent Péntek tanácsára, a gyerekek üveget festettek, amelybe csodavizet tölthettek, hogy attól sokszorosan frissebbek és derűsebbek legyenek az úton. Segítségül viaszgyertyát készítettek, melynek fénye megvilágítja az ismeretlen utat, elűzi az akadályként leselkedő sötét erőket. Agyagból gyertyatartót is formáltak. Szent Szombat tanácsára a kacsalábon forgó gyémántpalotából el kellett hozniuk a csodakendőt és varázstükröt, amelyek segítségével örökre megőrizhetik lelki szépségüket. E próba teljesítésére a gyerekek kendőt batikoltak, és tükrös fadobozkát festettek. Majd Szent Vasárnap tanácsára fésűtartót és virágot nemezelték, valamint

kiállták az erdei akadálypróbát.

A kézműves próbák között a gyerekek népdalokat énekeltek, játékos-táncos foglalkozásokon vettek részt, ezzel is kapcsolódva a meséhez. A népi gyermekjátékok, mozgásos feladatok és ritmusfejlesztő gyakorlatok mellett a résztvevők moldvai és sóvidéki tánclelkekkel ismerkedtek. A tábori mese és tánctanulás perceit még élményszerűbbé tette a gyerekek számára az élő zene. A talpalávalót és jó hangulatot

után fény derült az igazságra, megkerült az elveszettnek hitt édesanya, a gonosz boszorkány pedig elnyerte méltó büntetését. Reményeink szerint – a játék és közös munkálkodás élményén túl – hagyományörző táboraink, tevékenységünk által sikerül elültetni a gyermeki lelkekbe az élet igazi, maradandó értékeit.

A tábor megvalósításáért köszönet főtámogatónknak, Szováta Város Önkormányzatának, aki a kulturális programok keretében meghirdetett pályázatok sorában érdemesnek, értékesnek találta, hogy ez úton támogassa a helyi gyerekközösség értékes és értelmes szabadidős tanulását, szórakozását.

További köszönet ifj. Szőke Jenőnek, „kicsi üvegesnek” nagylelkű adományáért és segítségéért, valamint a gyerekek utaztatásában vállalt segítségért Bodor Józsefnek. Nem utolsósorban pedig a Játsszóházas társaknak, akik tanév közben, de vakáció ideje alatt is önzetlenül,

a marosvásárhelyi Üver zenekar biztosította a tábor idejére.

Végül is, sok „viszontagság” közepette, az ikertestvérekkel együtt célba értünk: a szeretetteljes, kitartó keresés, munka

kitartóan fáradoznak, városunk gyerekei számára szervezett, hiánypótló, hagyományos értékeken alapuló, azokat továbbadó és éltető tevékenységért oly sokakat áldoznak.

Kiss Enikő

Október közepén ismét Szovátai Tökfesztivál lesz

Az október 14-16-ra eső hétvégén ismét a szokottnál is díszesebb, igazán „tökös” lesz a fürdőtelep. Immár harmadik alkalommal szervezi a Szovátai Turisztikai Egyesület és a város önkormányzata az iskolák, óvodák bevonásával hagyományörzés és hagyományteremtés céljával a Szovátai Tökfesztivált. Az óvodások és az I-VIII. osztályos diákok ismét beborítják érdekes, ötletes, tetszetős dekorációikkal a Rózsák útját. A nagyobbak – talán kilenc csapat – az itt található panziók, vendéglők és más rendeltetésű egységek bejáratát díszítik.

A Petőfi parkban most is kulturális műsorok szórakoztatják az arra járókat, és lesz minden, ami lenni szokott. Érdekes ismét kilátogatni a fürdőtelepre, végigsétálni a Rózsák útján, s gyönyörködni a látványban.

Aki szeretné kipróbálni ötletességét, díszítő kedvét, kezűgyességét, tökfáragó tudományát, ismét megteheti. Hozzávaló tök minden bizonnyal akad.

A megyei hulladékgyűjtési rendszer elindításán ügyködnek

Sok-sok év óta várjuk, hogy végre elkészüljön. De a korábbi megkezdés alatt megtorpant a Lokodi Edit Emőke által elkezdett megyei szemétfeldolgozó kivitelezése. Most Péter Ferenc mozgásba hozta. A kerelősztályos regionális hulladéklerakó működtetésére kiírt nyílt pályázati eredményeként megvan a cég, amelynek a hulladéklerakó működtetése mellett biztosítani kell a hulladék szállítását is a mezővárosi, dicsőszentmártoni, balavásári és ákosfalvi átrakók, illetve válogató állomásokról.

Nem csupán környezetvédelmi okok miatt de a gazdaságosság okán is fontos számunkra, hogy beinduljon, működjön. Mindannyiunk zsebét érinti. Hiszen a szállítási költség egy összetevője az általunk is fizetett szemétdíjnak. Tehát minél messzibb vagyunk kénytelenek elvinni, annál nagyobbak a szemétdíjak. Megnyugtató, hogy a szovátai szemetet csupán a balavásári átrakóig kell majd szállítani. – mol –

„Nagyon fontos fejlemény ez a megyei hulladékprojekt szempontjából. Bízok benne, hogy már október elején aláírjuk a szerződést a nyertes társulással, és innentől számítva 84 napon belül készen kell álljanak a szolgáltatás biztosítására. Reméljük, hogy rövid időn belül megjelennek az új közbeszerzési törvény alkalmazási normái, hogy folytatni tudjuk a folyamatot, vagyis szerződést köthessünk a hulladékállomások működtetésére és a hulladék-

szállításra is, hiszen csak így lesz teljes a rendszer” – mondta ma (szeptember 16-án) Péter Ferenc, a Maros Megye Tanács elnöke azon a sajtótájékoztatón, amelyen bejelentette a pályázati eredményt.

A kerelősztályos regionális hulladéklerakó működtetésének kiválasztása a Maros megyei integrált hulladékgyűjtési rendszer keretében történt. Az európai alapokból finanszírozott projekt célja, hogy megoldja a hulladékmenedzsment

problémáját Maros megyében.

Az európai alapokból sikerült megvalósítani a megyei hulladékgyűjtési rendszer működéséhez szükséges infrastrukturális beruházásokat, jelenleg a szolgáltatások szerződötése van folyamatban.

A megyei rendszer működtetésének következő lépései, hogy közbeszerzési eljárást kell kiírni a kerelősztályos kezelőállomás és a maroskeresztúri átrakó állomás működtetésére, illetve a hulladékgyűjtési szolgáltatásra.

Maros megye 7 begyűjtési övezetre van felosztva, minden övezetben külön pályázati kiírást kell kiírni a szolgáltatásra.

A Maros megyei integrált hulladékgyűjtési projekt összértéke 187.454.679 lej. Ebből 160.213.627 lej uniós, strukturális alapokból származik, az összeg többi részét pedig állami támogatásból, illetve a Maros Megyei Tanács és a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal költségvetéséből fedezik.

Lukács Katalin

„Magyar nyelv! Sarjadsz és egy vagy velünk”

Igen, egy vagy velünk. Velünk születés újra, és egy kissé meg is halsz velünk. A legkisebb gyermek hosszasan ízlelget, aztán játszik veled. Szavaid feldobja, kifogja, aztán örömet leli abban, hogy kedvére hajlíthatja, s az már nem egészen az, amit anyjától hallott. Az öreg viszont elvisz magával jónéhány szót, amit a fiatal nem használ, mellőz, mert úgy hiszi, nincs szüksége rá, s az unoka már nem is hallhatja, legfeljebb könyvek lapjain találkozik vele, de akkor már nem ismer rá, idegennek találja, s az már ritkán kerülhet az ajkára.

Fáj a szívem, ha olykor leltározom, hogy egy-egy kiháló szakmával – csak néhányat sorolok: rákász, pákász, csikász, bognár, kintornás, tutajos, kádár, pintér, takács, szücs, tímár, kefekötő, gombkötő, varga, műköszörűs, kötélverő, tőzsér, kondás, csikós, gulyás, szitás, kékfestő, kolompár stb. – hány hozzákötődő szót veszítünk el. De az önellátó falusi életmód megszűntével is hány meg hány szavunk esett ki a használatból. Például: tiló, guzsaly, gereben, motolla, nyüst, csepű, pemete, pitvar, dűröckölő, taliga, petrence, mereklye, szérű, asztag, kalangya, csép, ösztörű, átalvető, pergettyű, bajkó, bakacsin, bakszán, cseber, dúc, eszterenga, zsendice, fersing, firhang, fergettyű, rókonca, ágas, löcs, gerendely, hámor, hídlás, javas, kancsuka, kapca, rékli, kaska, katrinca, surc, sajtár, sarló, szakajtó, lajt stb.

Hát ezért is örülök, ha azt látom, hogy van, aki gondolatai közlésére nem éri be a konyhanyelvvél, de használja a magyar nyelv szavainak gazdag tárházát. Van mihez nyúlnia, mert hiába vesznek el szavaink a változó világgal, újak is születnek mindig.

.Lám, miként vall a magyar nyelvhez fűződő viszonyáról a tíz éve, 2006. szeptember 1-jén elhunyt költő, Faludy György. – molnos –

Faludy György: Óda a magyar nyelvhez

Kéri Pálnak

Most, hogy szobámban ér az est setétje,
te jutsz eszembe, Szent Gellért cselédje,
s ajkad, melyről az esti fák alól
először szólt az ének magyarul.
Arcod tatár emléke már ködös,
de titkunk itt e földön még közös
s a te dalod zsong minden idegemben
itt, idegemben.

Magyar nyelv! Vándorutakon kísérőm,
sértett gögőmben értőm és kísértőm,
kínok közt, gondjaimtól részegen,
örökzöld földem és egész egem,
bőröm, bérem, bírám, borom, míg bírom
és soraimmal sorsom túl a síron,
kurjongó kedv, komisz közöny, konok gyász:
menyei poggyász.

Magyar szó! Ajkamon s gégém lazán
vont hangszerén lázam, házam, hazám,
almom-álmom, lovacska, csengős szánom,
és dal a számon, mit kérnek majd számon: –
nincs vasvértem, páncélom, mellvasom,
de Berzsenyivel zeng a mellkasom
s nem győz le ellenség, rangomra törvén,
sem haditörvény.

Jöhetsz reám méreggel, törrel, ékkel,
de én itt állok az ikes igékkel.
Árkon-bokron kergethetsz hét világnak:
a hangutánzó szók utánam szállnak,
mint sustorgó füzesbe font utak
fölött alkonykor krúgató ludak,
s minden szavamban százszor látom orcád,
bús Magyarország.

Kihalt gyökök: tőzeggel súlyos rétek,
ahol a fák, mint holt igék, kiégték.
Ős szók: a szemhatárról századok
kődéből még derengő nádasok,
gyepűs vápákon elhullt katonák,
s ti bíbicek, bölények, battonyák,
miket vadásztak vén csillihajókról
lápos aszókön.

Magas hangok: szöcskék és tücskök rétje,
mély hangok: alkony violasötétje,
káromlások veszejtő vadona,
mondatszerkesztés pogány pagonya,
kötőszók: sok-sok illanó fodor,
s hangsúly, te vidám, hangsúly, te komor,
lelkünk dolmánya, szötteses, világszép
s búzavirágkék.

Múlt T-je: történelmünk varjúsárnya,
karók, kereszték és bitófák árnya,
s melléknevek, gazdag virágbarázdák,
busák, buják, burjánzó és garázdák,
melyik vidám faeke nyomtatott?
S ti mellérendelt, kurta mondatok
mint paprika, ha füzére vereslőn
lóg az ereszről.

Ragok: szegények szurtos csecsemői,
kapaszzkodtok s nem tudtok nagyra nőni,
és E-betűk serege: fekete
mezőn zsellérek koldus menete,
s ti kongó-bongó helyhatározók,
kukoricásban jó irányt hozók,
ban-ben-bim-bam: toronyból messze hangzó
könnyű harangszó.

Jelentőmód. Az aszály mindörökre
ráült a szürke, megrepedt rögökre.
Magánhangzó-illeszkedés! Kaján
törvénykönyvvé Werbőczy gyúrt talán?
Mi vagy? Fülledt ötödfél százada
robotba tört paraszt alázata,
vagy összhang, mely jövőndő, szebb utakra
messze mutatna?

És főnevek, ti szikarak és szépek,
ti birtokos ragokkal úri népek,
országvesztők, elmozdíthatlanok,
s ti elsikkadt, felőrölt alanyok,
megölt vagy messze bujdosó fiak,
Hajnóczyk, Dózsák meg Rákócziak –
ó jaj nekünk, mi történt ennyi lánggal
és a hazánkkal?

Parasztok nyelve, nem urak latinja,
nem grófok rangja, de jobbágyok kinja,
magyar nyelv! fergegben álló fácska,
hajlongasz szélcibáltan, megalázva –
s ki fog-e törzsöd lombbal hajtani?
Te vagy jelenünk és a hajdani
arcunkat rejtő Veronika-kendő
és a jövőndő.

Magyar nyelv! Sarjadsz és egy vagy velünk
és forró, mint forrongó szellemünk.
Nem teljesült vágy, de égő ígérlet,
közös jövő és felzengő ítélet,
nem hűs palackok tiszta óbora,
nem billentyűre járó zongora,
de erjedő must, könnyeinkben úszó
tárogatószó.

(Párizs, 1940)

Márai Sándor: Föld, föld... (részletek)

Mindaz, amit tapasztalatnak mondunk, az emlékezet révén lesz azzá. Az emlékezet őrzi azonosságunkat. Fenntart bennünk egy folytonosságot, de lehetőséget teremt arra is, hogy az ismétlődés láncát megszakítsuk, az ismét következő buktatókat elkerüljük. Ehhez, persze, az elődök emlékét is be kell építenünk a tudatunkba, tapasztalataikat át kell vennünk.

Emlékezni kell.

Márai Sándor Föld, föld!... című visszaemlékezés-kötete olyan emlékeket és olyan tapasztalatokat oszt meg velünk, amelyeket érdemes egy életre megjegyeznünk.

Molnos Ferenc

„Mi az emberi kegyetlenség igazi oka? Az »elfojtás«? Az organikus élet alapanyaga: protein és nukleinsavak. Évmilliárdok kellenek hozzá, amíg egy planetán, ahol bioszféra van, egy molekula a fejlődés libasorába áll és komplikált organizmus lesz belőle. A molekula nem kegyetlen. . . De ugyanez a molekula fejlett, emberi változatában már kegyetlen... miért? Semmiféle más organizmus nem hajlandó a kegyetlenségre, csak az ember. A haláltudatból következő pánik a kegyetlenség oka? . . . Nem tudunk semmit; mind, akik élünk, halálraítéltek vagyunk, közömbös és sötét univerzumban kallódó, vak véletlennel életre hívott halálraítéltek. Az eltömegesedett világ kitalált a személyes, az agyafúrt, az »emberi« kegyetlenség mellé új kínzási műfajokat – ilyen a hatósági kínzás, a rendeleti kegyetlenség, a magánélet hivatalos macerálása, az ember természeti jogainak szabályrendeleti megcsönkítése. Ez az intézményes kegyetlenség nem enyhébb, mint az egyéni, a zsarnoki, a személyes: az aktázó, gépesített, személytelen kegyetlenség megalázza az embert – a személyes »beéri« azzal, szerényen, hogy kínokat okoz. És most – megint egyszer, formaruhában – megjelent Budapesten a Kegyetlenség. Az alakok, akik az újfajta egyenruhákban felvonultak, ugyanazok voltak, mint nemrég, a náci időben, a zöldingesek és barnaingesek: csak a formaruha színezete változott. Az alak, aki viselte az egyenruhát, ugyanaz volt, mert ugyanaz csinálta: a Terrort csinálta, szakszerűen. Mint mikor egy nagyvárosi utcán csőrepedés van, egy kloáka felszakad, és döglletes bűz árad el az utcákon, a lakásokban: úgy terjedt a híre, hogy a Városban megint működik a Terror. Egyelőre még diszkréten működtették a terrorgépezetet. Akik csinálták, tudták, hogy az üldözés, a rendőri hajsza, a kínzás még soha nem szüntette meg tömegmozgalmakat: ahogy a kereszténység erőre kapott az üldözésektől, ahogy a szocializmus és a kommunizmus földalatti, majd később földfeletti mozgalmait nem tudta megsemmisíteni a rendőri, politikai, társadalmi üldözés, úgy erősödött egy láthatatlan arcvonal Budapesten, amikor híre járt, hogy megint tevékeny a városban a Szörnyeteg, a Terror. Nem volt ez »ellenforradalom« inkább hangulat volt, légkör, ösztönös magatartás. . . Az emberek undorodva érték meg, hogy az Egyedül Üdvözítő Eszme jegyében megint üldözni kezdenek mindenkit, aki nem hisz az Eszmében: és az üldözöttek vagy a potenciálisan osztályveszély zónába jutott emberek – értelmiségiek, parasztok, öntudatos dolgozók - összeko-csonyásodtak egy arcvonalba, amely nem kereste a mártíriumot, de nem is vonult gyáva fedezékbe.

A Terror szervezete tudta, hogy minden terrornak van egy felső foka, a thermidor, amikor nemcsak Robespierre feje hull le, hanem a hóhér és a hóhérlégények is sorra kerülnek. De a kegyetlenség olyan mákony, amivel nem tud betelni az, aki egyszer megízlelte. És a kegyetlenség adagjait állandóan fokozni kell, hogy kielégülést nyújtson – mint a morfin vagy a heroin adagjait. Az Egyenruhás Ember meg

jelent a magyar városok utcáin, a hivatalokban. Ezek a tányérsap-kás, módisan kiöltöztetett, zubbonyos, szolgálati öves népi demok-rata egyenruhások olyanok is voltak, mint a dél-amerikai republikák parádés katonái, akik az alkalmi diktátorok megbízásából végrehaj-tják az operett-puccsokat. Volt valami egzotikus, groteszk és nevetsé-ges, ugyanakkor félelmes ebben a formaruhás felvonulásban.”

„Egy délután – 1946 tavaszán lehetett – az egykor Andrássy út elnevezésű sugárúton mentem, amikor megláttam a hírhedt 60-as számjelzésű ház egyik erkélyén az államvédelmi rendőrségnek nevezett különítmény néhány frissiben beöltöztetett egyenruhás legé-nyét. Jól végzett napi munka után – vagy közben – lehettek, mert csipőre tett kézzel, vigyorogva álltak az erkélyen, és röhögve nézték a gondterhesen, fáradtan vonuló népet a járdán – úgy álltak, magabiz-tosan, fölényesen, mint akik tudják, hogy minden hatalom az övék: az utcai járókelők bármelyikét füttyszóval berendelhetik a förtelmes hírű épületbe, ahol a kínzókamrákban azt mívelik az emberekkel, amit akarnak, senki nem kéri rajtuk számon – egyelőre – a kegyet-lenségeket. Az arcok is megdöbbenően ismerősök voltak: ugyan-azok az arcok, ugyanazon az erkélyen, mint esztendő előtt, amikor a nyilasok tanyáztak itt, csak a nevek változtak: Szappanos testvér átöltözött, és Dögei elvtárs vagy valaki hasonló lett belőle.

Röhögtek, teli szájjal, csipőre tett kézzel, fölényesen. Amit em-ber kegyetlenség kitalálhat, mind megvalósult ebben az épület-ben: a pincékben, az emeleti vallatósobákban, melyek ablakait rács védte. Itt »vallattak« és gyilkoltak a nyilasok. Ide vonult be most a snájdigan szabott egyenruhában az Ávós. Itt szervezték a Terrort, mint az egyetlen lehetőséget, ami módot nyújt – ad-dig, ameddig –, hogy egy emberellenes merényletet, a kommu-nizmusnak nevezett, szocializmusnak álcázott erőszakos csalást erőszakkal és csalással reakényszerítsék az emberekre.

A Terror újra megjelent a városban, mint a lidércnyomások ál-mokban a szörnyalakok. És mintha váratlanul bűzös, életveszélyes gázzal telt volna meg a levegő, az élet. Mit lehetett remélni, ha ezek az alakok megint egyszer, egyenruhásan, odaállhattak a kínok há-zának erkélyére? A piromániásból nem lehet tűzoltót nevelni, a tolvajból hiába csinálnak rendőrt, a gyilkost hasztalanul képzik át mészárosnak vagy sebésznek . . . A tapasztalat arra tanított, hogy minden pedagógia reménytelen, hiába kendőzik az ember termé-szetes hajlamait, például a kegyetlenséget. A gyilkos hajlamú ember megmarad gyilkosnak, akkor is, ha politikai formaruhát ölt. Ezek az egyenruhás szakemberek az Andrássy út 60. elnevezésű sintér-telep erkélyéről lenéztek a járókelőkre, és elégedetten vigyorogtak, mert megkapták a legnagyobb elégtételt, amiről ez a fajta ember álmodhat: a jogot, hogy kegyetlenek legyenek és megnyugtatót, hogy nem felelősek az irtózatért, hiszen a »nép érdekében« csinál-ják, amit csinálnak. Ők voltak a Valóság, a Rend.”

Kézilabda: két ezüst, egy bronz Szendrőn

Hányszor megesik, hogy valamely eseményről, sikerre vitt történetről készült híradásból, beszámolóból éppen annak a neve marad ki, aki kezdeményezője, kovásza vagy irányítója volt, aki a legtöbbet tette érte, annak, akiről nem lehet elfeledkezni. És mégis elfeledkeznek. Mégis mindenkit említene, mindenről szó esik, csak róla nem és arról nem, amit ő tett. Mintha köze se lenne mindahhoz, ami éppen hírértéke okán szóba került.

Egy időben három gyerekcsapatot nevel szakértelemmel és nagy-nagy szeretettel a kézilabdára – s ami azzal jár: fegyelemre, felelősségre, együttműködésre – egy lelkes tornatanár. Felkészítő tornákra, versenyekre viszi őket, hogy tanuljanak, tapasztaljanak, hogy csiszolódjon a technikájuk, erősödjön bennük a küzdőszellem. Weisz Cristian ő. Kézilabdáról beszélve ma Szovátán szabad-e az ő nevét kihagyni? molnos

Még ez év januárjában a CSM Fágáraş kézilabdacsapat edzőjének sugallatára a Szendrő Város Őszi Díja nemzetközi kézilabda torna szervezője, Nenad Martić felvette a kapcsolatot a Szovátai Medve-tó Sportklub kézilabda szakosztálya keretében készülő gyerekkézilabda csapatok edzőjével, vezetőjével, Weisz Cristiannal, és meghívta őket a száz csapat részvételével általa szervezett tornára.

Két lehetőség előtt álltak, egy felkészítőre menni a Fekete tenger partjára, vagy ezen a rangos nemzetközi tornán indulni Szerbiában. Az edző/menedzser a lányokra bízta a döntést. Elégé érettnek és motiváltnak látta őket, hogy kezükbe adja a döntés lehetőségét és felelősségét. Mert nem csupán sportvetékedőre készíti őket, hanem az életre is. Hiszen hamarosan kinőnek abból a korból, amelyben mások határoznak értük és helyettük, s meg kell tanulniuk, hogy önállóan is léphetnek, de annak minden felelőssége az övék. Persze, lehetnek egyéni ambíciók, vágyak, de a kézilabda csapatsport, a csapat a fontos. És ők döntöttek: bármennyire vonzó a tengerpart, a kihívást, a szendrői tornát választották.

Azok az eredmények, amelyekről az alábbiakban szó lesz, annak a következetes felkészülési munkának köszönhető, amelyet a gyerekek augusztus hónap folyamán végeztek – 5 edzés hetente, 20 edzés havonta –, s annak a hozzáállásnak, amelyet tanúsítottak. Gondoljunk bele, mekkora munka ez! Amikor mások a vakáció áldásait élvezték – pihenés, gondtalanság –, nekik ott volt a mindennapi feladat. De amikor az ember szereti azt, amit csinál, az nem teher. Különösen nem az, ha határozott cél érdekében teszi. Az edzéseket a sporttelepen, a szabadlevegőn tartották. Erőnlét, teherbírási, ezek az alapjai minden sportágnak. Csak utána jön a technika, a taktika.

Még a nyár folyamán volt alkalom néhány felkészülési mérkőzésre. A budapesti Angyalföld SKC és a marosvásárhelyi ACS Arena csapata volt a partner ebben.

Korábbi, júliusi beszámolómban olvashattak a budapesti látogatásról, ahol a testvérváros, Budapest XIII. Kerülete látta vendégül a szovátai kis kézilabdásokat, és adott lehetőséget egy edzőtábor – az Angyalföldi Sportklub szervezte – keretében a még komolyabb felkészülésre.

A szendrői kiruccanásra szeptember 2-4 között került sor.

Szendrő egy Duna-parti település Szerbiában negyven kilométerre Belgrádtól. Létezik ugyan egy másik Szendrő is – Magyarországon, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Miskolctól északra –, ám most arról a Szendrőről beszélünk, amely ma Szerbiában található. Szerb neve Smederevo. A középkorban Végszendrőnek nevezték, és várának ostrománál hunyt el 1494. november 24-én Kinizsi Pál hadvezér, országbíró. Szendrő után a Duna kilépik Szerbiából, és határfolyóvá lesz – Ram illetve Bázias (románul Baziaş) településeknél kezdődően – Szerbia és Románia között.

A tornát fiú- és lánycsapatok számára szervezték több kategóriában az 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 és 2006-ban születettek számára. Három szovátai csapat nevezett be:

- a 2004-ben született lányok;
- a 2005-ben született lányok;
- a 2005-ben született fiúk;

Mindhárom kategóriába 10-10 csapat vett részt a következő országokból: Szlovénia, Macedónia, Horvátország, Bosznia Hercegovina, Montenegró, Románia és Szerbia. Két ötös csoportban mérték össze erőiket.

A fiúk a csoportmérkőzések során nagyon jól teljesítettek, három győzelmet arattak és egy döntetlent értek el – 18-18-cal a szerbiai RK Novi Belgrad elenében –, s ezzel bejutottak a döntőbe, ahol a szlovén DRS Alenmihalj-nak fejet kellett hajtaniuk. Viszont a második hely, és az ezzel járó ezüstérem tiszteletre méltó eredmény. Büszkének lehetnek rá a fiúk.

A csapat összetétele a következő volt:: Tófalvi Roland (csapatkapitány), Magyarai Bence, Kelemen Kristóf, Fazakas Alpár, Kiss Botond János, Tóth Zalán, Vágási Áron, Zsombori Artúr, Deák-Csetri Szilárd (kapus), Bokor Bálint, Mera Claudiu Marian (kapus), Bokor Kristóf.

A 2005-2006-ban született lányok eredménylistájukat szintén három győzelemmel bővíthették. Ehhez még jött egy vereség a csoportmérkőzések során. Ám ezzel is sikerült csoportelsőséget szerezni és bejutni a döntőbe. A döntőt viszont nekik sem sikerült megnyerniük. A montenegrói RK Kosmaj elvitte előlük az aranyat. Ezzel is felállhattak a dobogóra, teljesítményükkel a második ezüstöt szerezte a szovátai küldöttség.

Lássuk, kikből is tevődött össze ez a sikeres lánycsoport: Lázár Tímea (csapatkapitány), György Andrea, Fazakas Dorottya, Cuzic Bianca, Fülöp Hanna (kapus), Tóth Eszter (kapus), Szikszai Emőke, Lukács Evelin, Fülöp Henrietta, Fülöp Brigitta.

A 2003-2004-ban született lányok szintén valódi csapat benyomását keltették. Eddig sosem látott módon küzdöttek minden labdáért. Csak a gólarány döntött, hogy nem jutottak a döntőbe, a harmadik helyért mérkőzhettek. Azt viszont sikerült elérniük, bronzal zárták a tornát.

A csapat összetétele: Páskuly Bianka (balátlövő), Balogh Boróka (irányító), Király Anna Borbála (csapatkapitány – irányító), Jakab Demeter Vivienn (balátlövő), Fülöp Boglárka (balszélső), Bódi Barbara (jobbszélső), Balázs Andrea Irma (beálló), Péterfi Réka (jobbátlövő), Nagy Henrietta (jobbszélső), Lázár Krisztina (beálló), Both Edina (kapus), Benkő Orsolya (jobbátlövő), Lázár Tímea (beálló).

A Medve-tó Sportklubot – és, persze, Szovátát – összesen 34 gyerek képviselte Szendrőn. Weisz Cristian edző mellett kísé-

rőként, segítőként további három felnőtt is jelen volt: Fülöp Krisztina, Király Katalin, Horváth Zsuzsanna.

Köszönet a szülőknak, és köszönet az Elixon, HEBA, Mobila Szakszervezet, Inforeg, Soma Trans, Nemeth Resolt, Csizol és a Káli Zoltán, Deák Károly, Deák Attila, Hajdú Imre, Kirilla Albert, Balogh Tibor, Lőrincz Gabriella, Székely Barna, Fülöp Judit, Hajdú Cecília, Páskuly Katalin támogatásáért!

Weisz Cristian

A Medve-tó Sportklub kézilabda szakosztálya válogatót szervez a következő csapatokba:

- 2006-2007-ben született fiúk illetve lányok;

- 2004-2005-ben született fiúk illetve lányok;

A felkészítőket az S. Illyés Lajos Gimnázium (SIL), valamint a Domokos Kázmér Technológiai Líceum (DK) sporttermeiben tartjuk következő program szerint:

- 2006-2007-ben született lányok:

- kedd: 13:00-14:30 – SIL;

- péntek 15:30 - 17:00 – SIL;

- 2004-2005-ben született lányok:

- hétfő: 16:30-18:00 – DK;

- péntek: 17:00-18:30 – SIL;

- 2006-2007-ben született fiúk:

- hétfő: 15:00- 16:30 – SIL;

- csütörtök: 15:00-16:30 – SIL;

- 2004-2005-ben született fiúk:

- hétfő: 16:30-18:00 – SIL;

- csütörtök: 16:30-18:00 – SIL;

Minden csapatnak kondícióedzés

- szerda: 16,30-18:00 –

SIL/sporttelep;

A múlt havi rejtvényünk megfejtése: Á, DEHOGY IS NEM. A PORTUGÁLOK ÍGY NYERTEK EB-T.

Egy elhagyatott útszakaszon csak este jön egy autó gyorsabban a megengedettnél. Az egész nap hiába ólálkodó rendőr boldogan állítja meg: - Na végre! Magára vártam egész nap! Mire az autós: - Biztos úr, higgye el, én... (folytatás a rejtvény fő sorraiban)		Készítette: Molnos Ferenc	Buda-pesti szálloda	Egyik evangélista	Nagyon-nagyon	Régi kazán típus	Tibeti állat (ang.)	Egyházkerület (rom.)	Az ősi kultuszok egyike	Városi üres telek	
Poén 2	>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
Vaskó	>										
Török Rádió Televízió	>					Shekhar ... filmrendező Éder Kriszt.	>				
Eszes Sivatag (USA)	>					✓	Álex ... motoros Felsőváros	>			
... TASS hírügynökség	>	✓	✓	✓			✓				
Líbiai magaslat (683 m)	>				Kolozs m. falu Tromf	>				Nitrogén Sikál	
Az adakozó (két szó)	>				Összetört mulató Grand Prix	>	✓			✓	
Francia énekesnő (jazz, soul)	>			Szőkő Asszony-névképző	>	✓		Sűrű Széjjel-hint	>		
Tamási személyneve	>			✓	Pap Sára Személyünk	>		✓			
Mikes leveleinek címzettje	>				Bunda-féle Órahang	>					
Japan Karate Association	>			... Calvino ... Diána (olimp.bajn.)	>	✓			Lőrincz Tamás Autó része	>	
Az a harmadik	>	Kettő Rómában Haza (ang.)	>	✓	... Kurosava (filmrend.) Mégmérgez	>			✓	Urán Keleti hasznóanyag	
Hajnal Tamás fordítva	>	✓		Gépk.vezető Világító dióda	>	✓		Kft (ang.) Névelő	>	✓	
Farol	>				Bór Morse-jel	>		Használatba ad Sulfur	>		
Több szintes épület	>				✓			✓	Eladási értéke Itália	>	
Elmélkedik	>							✓	Muszkli	>	

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Fülöp László Zsolt polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Fülöp Edmund, Kiss Enikő, Kovács Rozália,
Lukács Katalin, Weisz Cristian

ISSN 2069-0827